

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 26. veljače 2006.

Korizmenom se vremenu ide ususret s novim duhom

Draga braćo i sestre!

Markovo evanđelje, koje je uzeto poput poveznice nedjeljnih slavlja u ovoj liturgijskoj godini, donosi katekumenski put koji vodi učenika do priznanja Isusa kao Sina Bojega. Zgodnim podudaranjem, današnji odlomak dotiče temu posta: kao što znate, sljedeće srijede započet će korizmeno vrijeme s obredom pepeljenja i pokorničkim postom. Evanđeoski odlomak čini nam se stoga osobito prikladnim. U njemu se zapravo pripovijeda kako su farizeji i sljedbenici Ivana Krstitelja zapitali Isusa, koji se nalazio za stolom u domu Levija, carinika, zašto njegovi učenici ne poste poput njih. Isus odgovara: pozvani u svatove ne mogu postiti dok je zaručnik s njima; postit će kad im zaručnik bude oduzet (usp. *Mk 2,18-20*). Tako govoreći, Isus objavljuje da je on Mesija, Zaručnik Izraelov, koji je došao na svadbu sa svojim narodom. Koji ga prepoznaju i prihvate vjerom u slavlju su. On će, međutim, morati biti odbačen i ubijen upravo od svojih: u tom trenutku, za njegove muke i smrti, bit će vrijeme alosti i posta.

Kao što rekoh, ova epizoda iz Evanđelja ukazuje na značenje korizme. Ona, zapravo, u cjelini predstavlja veliki spomen muke Gospodinove, u pripravi za Pashu Uskrsnuća. U tom se razdoblju suzdravamo od pjevanja aleluje, te smo pozvani provoditi prikladne oblike pokorničkoga odricanja. Korizmenom se vremenu ne ide ususret sa "starim" duhom, gotovo kao da je riječ o nekoj teškoj i dosadnoj zadaći, nego s novim duhom onih koji su u Isusu i u njegovu vazmenom otajstvu našli smisao ivota, te shvaćaju sada sve mora ovisiti o Njemu. To je bio i stav apostola Pavla, koji je govorio kako je sve za sobom ostavio da bi mogao upoznati Krista, "snagu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, ne bi li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih" (*Fil 3,10-11*).

Neka nam u korizmenom vremenu voditeljica i učiteljica bude Blaena Djevica Marija, koja je Isusa, dok je odlučno kretao prema Jeruzalemu kako bi ondje podnio muku, savršenom vjerom slijedila. Poput "nove posude", primila je "novo vino" što ga je njezin Sin donio za mesijansku svadbu (usp. *Mk 2,22*). Tako je onu istu milost, što ju je sama majčinskim instinktom traila za zaručnike u Kani, sada primila pod kriem, izlivenu iz probodena srca Sina, utjelovljene Boje ljubavi prema čovječanstvu (usp. [Deus caritas est](#), 13-15). Nakon molitve Anđeo Gospodnji: Stiu jedna za drugom ovih dana tragične vijesti o nasilju u Iraku, a atentati se događaju i u samim damijama. To su djela koja siju alost, potiču mrnju i ozbiljno oteavaju već ionako teška nastojanja obnove zemlje. U Nigeriji su se kroz više dana nastavili sukobi između kršćana i muslimana, praćeni mnogim rtvama i uništavanjem crkava i damija. Dok izričem svoju najoštriju osudu ovog oskvrnuća mjesta kulta, povjeravam Gospodinu sve pokojne i sve koji su u alosti. Pozivam sve na još arču molitvu i pokoru, u svetom vremenu Korizme, kako bi Gospodin od tih dragih zemalja, kao i od tolikih drugih na svijetu, udaljio prijetnju sličnih sukoba! Plodovi vjere u Boga nisu uništavajuća suprotstavljanja, nego duh bratstva i suradnje za opće dobro. Bog, Stvoritelj i Otac sviju, još će oštrije traiti račun od onih koji u njegovo ime prolijevaju krv svoga brata. Neka se svi, zagovorom Blaene Djevice, nađu u Njemu, koji je pravi mir!